

POP & Kultura

Ustav Republike Hrvatske Rajka Grlića

Malo remek- delo

tema koje nagrizaju ovaj deo sveta u tranziciji (zvanoj tapkanje u mestu).

Po scenariju sa vrsnim romanopiscem Antom Tomićem, Grlić gradi dramolet oko četiri lika koji žive u jednoj zgradi, zaokupljeni svojim jadima i borbom za doslovno preživljavanje. Ako je podnaslov filma „ljubavna priča o mržnji“, sve ono što se zbiva u ovoj kamernoj igrariji uzgred dotiče otrovne stereotipe o Hrvatima i Srbima, ustašama i četnicima, o homoseksualcima i nosiocima zvaničnih istina, koji na širenju mržnje protiv drugih i drugačijih zasnivaju zvaničnu ideologiju korupcije, pljačke i poricanja zdrave pameti.

Profesor istorije Vjekoslav (Nebojša Glogovac), koji neguje onemoćalog oca u porodičnoj tradiciji ustaštva (koje ponovo osvaja javne pozicije), u noćnim satima šeta gradom kao transvestit i neskriveni gej. Kad ga ulični krimosi (napaljeni protiv pedera, Srba, Jevreja i Cigana) teško ozlede, pada u ruke medicinske sestre, komšinice Maje (Ksenija Marinković), čiji muž Ante (Dejan Aćimović), policajac srpskog roda, upravo sprema presudni ispit iz poznavanja Ustava Republike Hrvatske. Maja pomaže profesoru i njegovom ocu, a zauzvrat zamoli profesora da pomogne njenom mužu da opamti osnovne odredbe Ustava. Unutar ove životne igre koja povremeno zasmejava a katkad i nagoni na suze, kreće se film virtuoznog jezika, bez ijednog prejakog naglašenog „životnog sastojka“. Oдавno nismo imali film sa tako majstorski orkestriranim motivima i suptilnim naglascima kao da je reč o Čehovu naših dana.

Nebojša Glogovac je ostvario lik koji neverovatnom sugestivnošću razoktriva tamnu stranu svog života, reč je o glumcu pune zrelosti, bez premca i u širim razmerama. Izvršni su Ksenija Marinković i Dejan Aćimović, bez tako ostvarenog sklada „u tri glasa“ film ne bi delovao moćno.

Na beogradskoj premijeri u Sinepleksu okupio se najbolji deo filmskog Beograda i priredio opravdane ovacije kakve se ne pamte kad je reč o prvim imenima naše kulture.



**MILAN
Vlačić**
filmski kritičar

Jedan od najznačajnijih autora na prostorima jugoslovenske kinematografije (nove državne granice malo šta u tome menjaju, pogledati izvrsnu istoriju postjugoslovenskog filma iz pera splitskog kritičara Jurice Pavičića) Rajko Grlić (1947) bez premca i bez značajnijih oscilacija stvara već više od četiri decenije. Od filma „Kud puklo da puklo“ (1974), uz kulturna dela „Samo jednom se ljubi“ (1981) i „U raljama života“ (1984), preko „Čaruge“ (1991) i „Neka ostane među nama“ (2010), ovaj autor sledi dragocenu nit češke filmske škole iz šezdesetih: male, gorkoironične priče s utisnutim znacima burnih vremena, koja, nažalost, još traju.

Grlićev najnoviji film „Ustav Republike Hrvatske“ (94 min.) stiže u Beograd ovenčan Gran prijem Međunarodnog filmskog festivala u Montrealu (Kanada), najznačajnijeg takmičarskog na američkom kontinentu. I to jednoglasnom odlukom žirija kojem je predsedavao nekadašnji nosilac legendarnog kanskog programa „15 dana autora“ Žan-Pjer Delo. Otkad su medikriteti najurili Deloa iz Kana, ovaj program je lagano utonuo u beznačajnost. Beogradska publika je sada mogla da oseti da Grlićev film dopire daleko, ne gubeći ništa od provokativnih

Mrtvo kuće na Oktobarskom salonu Selektore, šta je tu ljubavno?

Da li je Dilan pesnik ili tekstopisac | Ganski oltar Najuticajnija slika na svetu u središtu 13 zločina | Kopolin putokaz za režiranje Kako sam snimao „Kuma“

Zoran Predin Umesto bolje budućnosti, dobio sam srednji prst
Vladislav Bajac O novoj knjizi Umberta Eka